

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)
Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Membership, including this periodical: \$3.

Advertisements: 25 cents per line.

Editor (Redaktoro): F. R. Banham, 31 St. Andrew's Ave., Rosanna, Vic., 3084
Treasurer (Kasisto): L. Scott, 34 Ocean Road, Manly, N.S.W., 2095.
A.E.A. Press Officer: Mrs. M. Chaldecott, 16 Grosvenor Road, Lindfield, N.S.W. 2070
Address of A.E.A.: Box 415 P.O. Manly, N.S.W., 2095.
A.E.A. Libro-Servo: T. Elliott, 8 Lone Pine Parade, Matraville, N.S.W. 2036

N-ro 110 (190)

MELBURNO

Septembro, 1972

LA ĜOJO POSEDI VELBOATON

Jen estas la vera rakonto, kiamaniere sentima homo — mi, Johano Bonhomo — aĉetis brokantan velboaton kaj kurage eliris por batali kun tiu pratempa malamiko de la homo, la maro. Se vi posedas velboaton aŭ esperas posedi, vi povus profiti per ĉi tiu rakonto pri miaj spertoj.

Antaŭ ol komenci, mi klarigu unu terminon. Kiam mi parolas pri la maro, mi aludas tiun malgrandan angulon de nia golfeto, kies batalemeco estas jam mildigita far la multaj infanoj, kiuj tie trafikadas. Tamen, ne atentu tion: nur memoru fari nenion, kion mi faris.

Aŭskultu al mi, kaj vi tiel lernos tiom multe, kiom vi lernus en dujara krosado en balenŝipo.

Kial posedi boaton, ĉiaokaze?

Multfoje, sidante sur la ferdeko de mia velboato kun ĝia kilo firme fiksita en la sablo sube, mi prezentis al mi ĝuste tiun saman demandon. Eble estas libroj, kiuj igas vin deziri posedi boaton. Tiuj libroj, kiuj plonigas de altaj etendiĝoj de veloj, de la tajdoj, kaj de brile puraj ferdekoj. Mi deziris ĉion tion. Mi deziris ankaŭ tiun unikan senton harmoniigi kun la propra ŝipo, esti kreitaĵo de la vento kaj ondo, ankaŭ egale unikan senton, nemenciitan en la libroj, veturi sen pagi veturprezon aŭ aĉeti benzinon.

Eble vi akirus tion, kion mi deziris. Eble vi sukcesos, kie mi malsukcesis. Jam kostis al mi po dolaro por mejlo. Tio sinkos post iom da tempo, sed eble ankaŭ la boato.

Ni supozu, ke vi aĉetis malgrandan boaton, kiel mi faris. Ĝi estas dekkvin

futojn longa, aŭ proksimume tia. Tamen tio tute ne gravas. Ĝi havas karenon, maston, velon, kaj rudron. Ĝi diferencas de la grandegaj velŝipoj nur laŭ grandeco. Ĝi povas kaŭzi al vi egale tiom da ĝeno.

Nu, vi devas unue trovi ankrejon. Ĉiuj la aliaj velboatoj estas nete ligitaj al flosantaj buoj, ĉe kiuj ili spasmite tiregas kaj ĝeme riproĉas ĉe ĉiu ekblovo de la vento.

Do vi aĉetis vian buon, kaj tuj vi ektrovas, ke vi bezonas pli ol buon. Sub la akvo estas ankro, kiu estas efektive la plej grava parto de la afero. La buo servas nur kiel markilo por tiu ankro. Do vi aĉetas agarikforman ankron, kiun vi devas ligi al la buo.

Do vi ŝarĝas la remboaton per ankro, buo, kaj ŝnuro, kaj remas al la ankrojo, kie, kun kontenta rideto vi rigardas sinki tiun ankron al la kota fundo. Nur unu malgrandan aferon vi forgesis. Vi ne ligis la alian finon de la ŝnuro al la buo. Do vi pasigas la reston de la tago nage serĉantan tiun ankron, sed la akvo estas tro kota, kaj vi nenion povas vidi, do iras hejmen por aĉeti pluan ankron.

Fine la ankrojo estas preta, sed viaj zorgoj ne finiĝis, ĉar dufoje vi devos ŝanĝi tiun ankrojon. La unuan fojon, ĉar vi metis la ankron tro proksime al la marbordo, do kiam la tajdo estas malflusinta, la boato jam ne estas en la maro, sed sur la seka sablo; la duan fojon, kiam vi ektrovas vian boaton kun ĝia nazo en la akvo kaj ĝia postajo senhonte espozita, kiel anaso serĉanta mangajon. Tio okazis, ĉar la akvo estas nun dekseks futojn profunda, kaj

vi provizis nur dekdu futojn da ŝnuro.

Sed finfine ĉio estas en ordo, kaj vi remas al la ankrejo prepare al via unua vojaĝo. Kiel belege estos gliti tra la surfaco de la akvo, kuŝante en la malantaŭo kaj tenante la velŝnuron per unu mano kaj la rudrostangon per la alia. Preskaŭ atinginte la ankrejon, vi rimarkas vian boaton sidantan malalte en la akvo, kvazaŭ ĝi estus preta salti el la maro, sed kiam vi atingas la boaton, vi ektrovas, ke la boato sidas malalte pro tute alia kaŭzo. Pluvigis dum la nokto, kaj la akvo nun enhavas ok colojn da akvo.

Vi rapide lernos la arton elĉerpi akvon, do, kun via permeso, mi ne klarigos tion, ĉar ĝi estas tasko, kiun mi tute ne ŝatas. Post plua horo la akvo estas jam elĉerpita, kaj vi estas preta veliri. *velveturi*

Unue vi devas hisi la velojn. Vi alprenas la hisilon kaj forte hisas, sed nenio okazas! Kial? Ĉar la alia fino de la ŝnuro estas firme ligita al la masto. Vi liberigas la alian finon kaj denove hisas. Majeste la velo supreniras. La bumo ŝvingiĝas al vi, kaŭzante, ke vi malantaŭen paŝu. Subite vi trovas vin spasme spireganta pro la diable malvarma akvo en kiu vi nun troviĝas. Oni devas ĉiam rigardi, antaŭ ol paŝi sur boato.

Bone! Nun vi estas denove seka, kaj vi sidigas en la boaton. Vi firme alprenas la rudrostangon. Vi tiras ĝin al vi. Nenio okazas. Vi puŝas ĝin for. Ankorau nenio okazas. Kial? Estas nur malgranda afero. Vi forgesis malligi la boaton de la buo.

Do vi malligas ĝin, kaj la boato krabe glitas flanken, kaj preskaŭ kolizias kun alia boato ankrita inter vi kaj la marbordo. Vi rapide turniĝas kaj etendas unu kruron por forpuŝi la alian boaton. Via genuo subite leviĝas kaj forte frapas vin sur la mentono. Preskaŭ vi estas denove en la akvo. La du boatoj grincas unu al la alia, kaj homo eliras el domo sur la marbordo kaj krie demandas, kion vi, en la nomo de hadeso, opinias fari ĉe lia boato. Senresponde vi malhisas la velon kaj silente remas la boaton el la golfo.

Denove hisinte la velon, vi nun rapide veliras kun granda spaco da akvo antaŭ vi. Bonege! Vi povas iri kien ajn vi deziras. Vi movas la rudrostangon, tiel jofante la velojn kaj ĝirante la boaton, ke la bumo denove ŝvingiĝas, apenaŭ maltrafante vian kapon.

Nun vi povas iom eksperimenti. Vi penas ĝiri. Tio signifas, ke por iri laŭ unu direkto, vi stiras laŭ la alia. Laŭ la reguloj de la maro, la plej

mallonga distanco inter du punktoj estas la litero "Z". Ĉi tion komprenas nur tre spertaj maristoj.

Vi nun povas ek trovi, ke vi povas vidi nur ĉe tiu flanko de la boato, kie la velo ne estas. Oceana vaporŝipo povus esti sur tiu blinda flanko, kaj vi ne vidus ĝin. Vi devas kaŭri kaj rigardi sub la bumo, tiel. Ho, vel! Ĝuste nun grandega oceana vaporŝipo celas al vi. Bonege estas, ke vi vidis ĝin ĝustatempe.

Bedaŭrinde estas, ke vi perdis tiel multe da tempo ĉe la komenco. Nun vi devas reveni hejmen. Jam estas iom malfrue. Vi estas la sola velboato. Ho, kio okazis al la vento? Ĝi tute malaperis. La veloj ŝevente kolapsis. Tio ofte okazas malfrue en la posttagmezo, kiam vi estas proksimume tri mejloj for de la ankrejo, kaj ĉiuj motorboatoj estas malaperintaj. Ne penu remi la boaton, ĉar la tajdo nun malflugas, kaj vi ne povus remi kontraŭ tiel forta fluo. Nenion vi povas fari, krom kuŝi en la boato kaj pensadi.

Estas multaj aferoj, pri kiuj vi povas pensi. Unue, ke nun mallumiĝas kaj la tajdo portas vin al la libera oceano; due, ke la boato ŝajne ne estas akve hermetika, ĉar la akvo en la fundo konstante plimultiĝas; trie, ke lastan semajnon homo penis vendi al vi motoron. Eĉ pli bone vi povus pensi pri tio, kion vi kutimis fari, antaŭ ol vi posedis velboaton. Kiel sklave vi dependis de golfludo kaj tiaj aferoj. Vi povus pensi pri la mono, kiun vi nun elspezas por la boato, kaj kiun vi antaŭe forjetis por tiaj aferoj, kiuj manĝaĵoj, vestaĵoj, kaj loĝado.

La suno subiras kaj la aero malvarmiĝas. Tiam mirinda afero okazas! La luno leviĝas, la vento ekblovas, la ondoj kreskas, la veloj ŝveliĝas, kaj la boato kuregas. Ĉiuj viaj zorgoj estas forgesitaj. Vi estas tute malsekigita, sed, kun la veloj etenditaj kiel aglajflugiloj, por ĉiam, ke vi deziras iri antaŭen, vi sentas.

Estas bone, ke vi sentas tion, ĉar la rudro pro ia difekto tiel fiksiĝis, ke vi ne povas movi ĝin, kaj la boato celas al la libera malluma maro. Bona vojaĝon, leganto. Bonan vojaĝon — El la angla tradukis Ken G. Linton.

FINNLANDO

Petu ĉe Finnlanda Turisma Asocio, Eksterlanda Fako, Helsinki, la belegan prospekton de tiu lando, tute en Esperanto, kun granda tre detala mapo kaj riĉkoloraj vidaĵoj.

Simila pri Vieno ĉe Turisma Oficejo, Stadiongasse 6-8, A-1016, Vieno.

AUSTRALIA KRONIKO

PERTH: Kelkaj Liganoj vizitis la hejmon de Ges-roj C. Dean (7/6), kiuj loĝas en Fremantle. Tio estis laŭ plano, ke tiuj anoj, kiuj trovas la ĉeeston al la kutimaj kunvenoj iom malfacila, ricevos viziton de Liganoj. Spite de malvarmega vespero dekeduo da personoj ĉeestis, 28/6, en Suda Petro. S-ino Pollard gvidis ekzercadon, kiu postulis viglan aŭskultadon kaj observemajn okulojn. Kiel kutime, ankaŭ la prezidanto klopodis, per viglaj demandoj, malligi la langojn de la ĉeestantoj.

Nia publicisto, S-ino I. Einihovici, multe laboras pri la enkonduko de E-o en lernejojn, uzante ĉian oportunon por gajni intervjuojn kun la Eduka estraro. Tio grande helpas al nia prez-o kaj sek-io, kiuj samcele laboras.—G. Pollard.

MELBOURNE: Tre sukcesa vespero laŭ kunlaboro kaj enhavo okazis 17/7. La programo konsistis el aro da informaj kaj amuzaj kontribuoj, kiujn ĉiu ĉeestanto kontribuis laŭvice. A. Baldwin, 24/7, rakontis spertojn, kiuj sekvis interesigajn pri paraĝrafo en multe reklamita libro "Chariots of the Gods". La temo: "Lingvo de la estonteco", kiu incitis al esploro, telefone kaj koresponde, kaj kondukis al usona konsulejo kaj usona firmao kaj fine al Melburna Biblioteko, kie nur observate en aparta salono li povis tralegi celtitan pritrakton, kiujn li rajtis fotokopii.

Helpe de plujaj belaj diapozitivaj K. Linton daŭrigis, 31/7, sian informriĉan rakonton pri travivaĵoj en Hindujo, montrante scenojn viditajn dum ekskurso "De Delhi al Lucknow".

MORWELL: Ges-roj Schepers kaj W. Wybenga gvidis la julian societvesperon. S-ro Wybenga instigis la ĉeestantojn al vigla konversacio, dum Ges-roj Schepers legis anekdotojn kaj rakontetojn. — M. Wybenga.

SYDNEY: 29/5: Frank Dunn parolis pri "Kalocsay, Tiu Giganto". Li opinias, ke la poem-tradukoj de Kalocsay estas teknike perfektaj, sed ke liaj originalaj propraj poemoj eble estas eĉ pli bonaj.

5/6: David Gould prezentis per bildoj la duan parton de sia longa vojaĝo aŭtobuse tra Irano kaj Irako. Poste en la Sankta Lando li flotis sur la Morta Maro, samtempe legante libron. Li opinias la Moskeon de Abraham la plej bela konstruaĵo de li vidita. Tiam li vojaĝis tra Turkio, kaj fine la buso transiris Eŭropon.

19/6: Membroj parolis pri "la plej granda ŝoko en mia vivo" kaj poste:

"Mia plej frua memoro". Unu eĉ memoris okazon kiam la patrino forpuŝis lian infanĉaron — kun li en ĝi — kuris kaj rekaptis — forpuŝis kaj denove rekaptis ree kaj ree. La patrino tion konfirmis.

22/6: Ni ĝojis revidi la nelacigeblan Fritz Mueller-Sorau ĉe la Klubo. Eĉ kiam li estis en hospitalo li ricevis permeson paroli pri E-o kaj li havis bonan kunvenon. Wre Chandler informis nin pri intervjuo, kiun li havis kun ŝtonepokaj indiĝenoj kaj montris ŝtonan hakilon k.t.p. kiel atestajon. Instrua, ankaŭ amuza fantazio.

3/7: La membroj konsideris "Planon de Aktiveco" por progresigi la E-movadon. Preparis ĝin Shirley Fanos. Ĉeestis la kunvenon anoj de la Federacio. La Plano enhavas bonajn ideojn. Ni penos aranĝi paroladojn al Rotary, Lions kaj similaj kluboj, trovi taŭgajn gazetojn por reklami, kaj doni informojn pri E-o en "House Journals" (kompaniaj pripersonaj gazetoj) k.a. La grava neceso esti E-instruistojn estis diskutita. Iuj jam akceptis esti instruistoj, do kun la jam havitaj, la problemoj estas iomete solvita. Ni plu diskutos la Planon venontkunvene.

Prof. R. Robertson, diskutante la demandojn: Ĉu ni bezonas universitatojn?" rimarkis ke la populara ideo pri studento — nome, longhara protestemulo — ne estas prava. Nur 7% de elekteleblaj studentoj povas eniri universitatojn kaj eble 3% ricevas diplomojn. Do, studento devas esti tre studema, labori tage kaj vespere kaj dum ferio taski por monon ricevi. Robbie menciis ankaŭ la novan "Universitato de la Aero" en Britujo.

17/7: La Akordiona Societo de Aŭstralio, kiu luas la "Esperanto-Domon" por siaj kunvenoj, regalis nin per muziko kaj filmoj. Alestis pli ol 40 personoj.

24/7: Frank Dunn parolis pri "La Arto Pensi". Li morde kritikis la vivisekcion kaj la ofte eraran uzon de statistiko. Sed li ne informis nin pri pli sukcesa maniero.

31/7: Membroj legis teatraĵojn de Marjorie Boulton: el "Ni Aktoras". Ĉiuj partoprenis.

7/8: La klasoj ĉe Central Methodist Mission dauros. George Thatcher instruos kancantojn; Fritz Mueller-Sorau, progresintojn. Shirley Fanos diris, ke laborgrupoj kunvenos ĉe ŝia domo por helpi al produkto de "Telopeo", la gazeto de al Federacio de NSK. Wre Chandler legis leteron de Lily Goldsmith pri ŝia vizito al la parencon de "Tiny". La letero aperos

en "Telopeo". Ni deziris bonvojaĝon al Giuseppe La Roca, kiu revenos al Italujo.

BRISBANE: Grava estis la komenco de 3 elementaj klasoj je la 5-a de Julio. La nombro estas entute 23. Plejparte ili estas ĝejnuloj. La ĝeinstruistoj estas J. Kennedy, V. Robinson, A. Deutscher kaj T. O'Grady. La kosto de la kurso estas dek dolaroj por proks. 22 lecionoj.

La klubo kunvenas lunde por la altgradaj kaj spertaj E-istoj. S-ino Win Greenhalgh gvidas la aktivecojn kaj lerte verkas skizojn kaj teatraĵetojn. Win donas sian helpon al grava kaj interesa flanko de Esperanto, nome la kulturo kaj amuzoj. Sep ĝeesperantistoj pasigis la semajnfinojn 5-6/8 ĉe Coolum, norda marbordo, en domo kiu apartenas al unu el la anoj, S-ino Peters.

Arthur Deutscher aperis en televida intervjuo 20/6 ĉe TV Q. O. Li parolis pri Esperanto dum 10 minutoj. — V. Robinson.

SUNSHINE COAST: Malrapide, sed certe, la movado kreskas ĉi tie. Ron Ritchie instruas Esperaton lundvespere en Nambour por la Eduka Fako kaj ĉe la altlernejo li instruas kiel "Hobby Group" dum la lunĉoro, lunde. Foje kelkaj membroj el Caloundra veturas 20 mejlojn norde por partopreni la lecionojn en Nambour.

Ce Eumundi Fred Hartshorn penas instrui kelkajn lernejanonj, sed li devas labori foje tage, foje nokte. Ĉiu altlernejo en la loko nun havas la libron "Zamenhof, Creator of Esperanto" en sia biblioteko. Ni ofte skribas pri Esperanto en la ĵurnaloj kaj parolas al diversaj kluboj. Kelkaj anoj estas transmare. S-ino Poelstra rondiras Eŭropon, dum F-ino Barron vojaĝis al Kanado, eble ankaŭ partoprenos la Univ. Kongreson en Portland. — Doris Sinclair.

19-a Kongreso — Brisbane

Okazis la 4-a kunveno de la Loka Kongresa Komitato ĉe la hejmo de S-ino J. Elvidge. Planoj kaj aranĝoj progresas bone. Estis decidite ke la kongresa kotizo estos \$6 (por A.E.A.-membroj). E-istoj, kiuj deziras kontribui al la kongresa programo, ekzemple debatado, aktorado, prelegado, bonvolu skribi al S-ino S. Martin, 48 Launceston Street, Salisbury, 4107. Ĉiun poŝtajon pri la kongreso oni sendu al ĉi tiu adreso. — V. Robinson

Esperanto-Federacio de Viktorio

okazigis piknikan kunvenon, 29/7, ĉe la hejmo de Ges-roj M. Leereveld en

Suda Belgrave. Per trajno kaj aŭtomobiloj alvenis trideko da plenaĝuloj kaj deko da infanoj. Bela sunoplena vetero benis la okazajon. Ges-roj Ali kaj Marcello Leereveld gastame akceptis kaj regalas la ĉeestantojn. Partoprenis reprezentantoj el ĉiuj kvar E-grupoj (Eastern Suburbs, Melbourne, Malvern & Boronia).

Dankon al S-ino A. Paling kaj F-ino L. Hooper, kiuj unue fervore laboris en la kuirejo kaj poste organizis kantadon helpe de hejme faritaj kantlibroj.

La 2-a Generala Kunveno de la Federacio okazis 2/8 en la Biblioteko de Oakleigh (kunveno de la Eastern Suburbs E-Klubo). Laŭ la raporto de la Sekretario/Kasisto (Arnold Baldwin) la bilanco montras profiton de \$3.99, sed evidentigis ke ne ĉiuj membroj estis kotize validaj dum la periodo 1971/72. La Federacio havis 28 individuajn kaj 4 klubajn validajn membrojn.

Elektiĝis jena nova Estraro: Prez. S-ino A. Paling (Malvern); Vic. Prez. F-ino M. Sanders (Eastern Suburbs); Sek-Kas. A. Baldwin (Melbourne); Bulten-Redaktoro: H. Koppel (Melbourne), Klubaj Delegitoj: S-ino M. Wybenga (Morwell), F-ino V. Strachan (Malvern), J. Fallu (Eastern Suburbs), I. Heldzingen (Boronia).

Jack Fallu—nia nova Ekspedanto

Ekde la julia eldono nia gazeto havas novan ekspedanton. Jack Fallu (de la Eastern Suburbs E-Klubo) transprenis ĉi tiun gravan postenon el la manoj de S-ino Mary Fordham. A.E.A. deziras danki S-inon Fordham, kiu zorge administris la dissendon de Januaro 1971 ĝis Junio 1972.

Jack Fallu, kiu ĵus emeritiĝis el la poŝtista servado, disponas pri faka scio por la tasko, gratulinda akiro por A.E.A.

A.E.A. ĉe la 57-a Universala Kongreso

A.E.A. Viv-Prezidanto I. Maddern estis nia oficiala reprezentanto en Portland (Oregon). Aerpoŝte li raportas jene:

"Pro la alfabeto ordo de salutoj de la landaj asocioj, mi estis la unua en ĉi tiu sekcio de la programo. Jen la salutoj kiujn mi parolis: Estas plezuro kaj honoro por mi alporti de la Aŭstralia E-Asocio bonkorajn salutojn al vi ĉiuj. Ni ankaŭ gratulas kaj dankas la usonajn Esperantistojn pro ilia laboro por la 57-a Kongreso — nia Kongreso! Ni E-istoj en Aŭstralio firme kredas ke la movado nun staras ĉe la pordo mem de fina sukceso, kiam Esperanto estos

akceptita de la tuta mondo, tra la tuta mondo, por la tuta mondo. Do, ni esperu, ni laboru, ni batalu por gajni la finan venkon. Nia mesaĝo estas: Vivu Esperanto, Vivu la Esperantistoj kaj Vivu la interna ideo de D-ro Zamenhof!

"PLAN OF ACTION"

Formulated by the Sydney Esperanto Club, this truly constructive document of ten 12-inch pages, frankly highlights the chief problems that face the Esperanto movement in Australia today. First, the need to stem the disconcerting loss of new members. To every new-comer, a "guide" should be appointed to familiarise him or her with all aspects of the local movement. This is treated in helpful detail.

Second, a more outward attitude on the part of Esperanto clubs. "Esperanto is only a means to an end — not the end itself". Relations should be formed with other bodies, of which several are mentioned. Programming should be more effectively organised, our songs up-dated, auctions of articles held more often, car rallies, art and quiz shows, debates between Esperanto clubs or with outside bodies arranged with wider publicity as a motive.

How to get publicity at modest cost? Advertising means are studied in a paragraph that reveals inquiry in depth on this feature.

Dealt with are also: working bees, registration of volunteers in all fields of service, a training school for teachers, tapes, pamphlets visitations to diverse community centres whereby Esperanto may be more widely presented. There is much else in the published Plan to engage the thought — and spur the action — of every true Esperantist.

A member's register is set down: Have you any skills or hobbies — any capability whatever — wherever you could serve the movement here, by personal contribution in art, singing, public speaking, teaching, welfare visiting, manual labor, typing, use of car etc.

The Plan concludes with a tentative draft of a Letter to New Members in which they are assured of individual guidance by a Club member assigned to that service.

Write for copy to G. Browne, 18a Bradleys Head Road, Mosman, 2088.

KOREKTO.

En The A.E. julio 1972 la adreso de S-ro Ralph Harry devas esti: Bonn-Bad-Godesberg, F.R.G.

LIBERA FORUMO

Dum la pasintaj jaroj oni kutumis legi tedajn artikolojn represitajn el aliaj gazetoj, sed en la julia eldono ĝi atingis novan nivelon malaltan. En artikolo el negrava ĵurnalo provinca de Anglujo ni legis (anglalingve, kompreneble!) pri la malbona lingvokapableco de la firmaoj britaj. Ĉu tia artikolo taŭgas por la nacia revuo esperantlingva de Aŭstralio? Moki la malfortojn de aliaj landoj ne konvenas por internacia movado kaj certe estus pli utila uzi la vortspacon plibonigi la lingvoscion de aŭstralianoj. Mi ne deziras legi rikanojn kontraŭ mia lando kaj popolo do mi petas vin ne plu sendu "A.E." al mia adreso. — A. C. Heathfield.

Ĉiu mense vigla E-isto trovas intereson en ĉio, kio rilatas al la nuna lingva situacio en la mondo. La artikolo (p.227) rekte tuŝas al la lingva problemo en la internacia komerco kaj implice substrekas la mankon de komuna interkomprenilo — nome Esperanto. Tiu artikolo ne estas "moko", sed sincera protesto kontraŭ administracia inercio en grava situacio. "Esperanto Contact", kiu parte reprenis la tekston de la Angla ĵurnalo, ne samopiniis kun nia korespondinto.

Aŭstraliaj E-istoj, kiel ĉiuj aliaj, "pliboniĝas la lingvoscion" ne per distra legado de asocia organo, sed per funda studado de bonaj lern-kaj legolibroj.

La lingvaj notoj en The A.E. pri-traktas demandojn ne facile troveblajn — eĉ ne rimarkitajn — en la Esperantaj lernlibroj. Ankaŭ pri tio audiĝis grumbloj. Meze inteligentaj homoj scias, ke redaktoroj ne povas plaĉi al ĉiuj. La tono de la supra letero supozigas, ke la skribinto sentas en si kapablon tion fari. Se jes, tiu sento fontas el abisma malscio pri redaktoraĵ malfaciloj. Li staru sur nia loko, provizore dum jaro, kaj ricevu bezonatan edukon. — Red.

POSTAL WORKERS, PLEASE!

"The Australian Post Office News" would print a piece on Esperanto if a P.O. Esperanto group or an individual Esperantist could give the editor a news hook to hang a story on. That is, an incident or so to bring the article on Esperanto into relation with the activity of the Postal world. If any postal worker can help in this, please write to Mrs. Shirley Fanos, 11/27 Alt St., Ashfield, 2131.

AŬSTRALIA ESPERANTO-ASOCIO OFICIALA INFORMILO

NOVAJ ANOJ:

Bridgman, S-ino J. M., Kinaroy, Qld.
Riley, S-ro M., Newborough, Vic.
Hayes, S-ro E., Ferntree Gully, Vic.
Bayliss, S-ino L. G., Holland Park, Qld.
Suhr, S-ro P. A., Kevsborough, Vic.
Wilson, S-ino A. J., Alice Springs, N.T.
Jackson, S-ino M. C., Carnarvon, W.A.
Brooking, S-ro L. J., Darwin, N.T.
Demovich, S-ro V., Summer Hill, NSW

T.G.M.F.:

Russell, S-ino O., Lane Cove NSW	\$5.00
Brown, S-ino S. F., Clayton, Vic.	2.00
Williams, F-ino B. C., Camberwell, Vic.	7.00
Bennett, S-ino B., Collaroy NSW	1.00
Smith, S-ino C. M., Morningside N.S.W.	5.00

ANONCO:

Dankon por via respondo pri la voĉdoniloj.

Poraj voĉdonoj nun estas sufcie por ŝangi la statuton.—Russ Baxter, Sek., 4 aŭg.

MRS. ERIKA LOORITS

The front page of "The Mercury Northside" (Hobart), 10 August, features with photo our E-ist friend holding a handsome beaten copper plaque of Copernicus, which she won in a competition run by the Polish National Radio in the International Language.

She had tuned in to its broadcasts and was able to answer the questions asked about the astronomer.

Her husband, Eino, has won many international awards in Esperanto. He and she are Estonians and are active in the Tasmanian Finnish community.

PRI "HAMLETO" (p. 224)

El letero de Prof-o G. Waringhien: "Via kutima ekzakto iom ŝanceliĝis en via artikolo de The A.E. (junio 1972): Newell ne sekvis Zamenhof-on sed tradukis:

ĉi tiel okulfulmis li frapante
la polojn en batalo sur glacio.

kaj Gregor (en la oka eldono de la Zamenhofa traduko) komentas en noto: 'Verŝajne: batis la sledhavajn Polojn sur la glacio' . . . Zamenhof kaj liaj aŭtoritatoj kompreneble tradukis 'Polacks' kiel 'pole-axe'."

Dankon pro la atentigo, kara kolegol

Mia eraro okazis jene: dezirante kompari la tradukojn de Zamenhof kaj de Newell, mi — en distrema momento — mise ekprenis ne la tradukon de

Newell, sed, ho ve, la reviziitan de D. B. Gregor eldonon de la Zamenhofa. — Red.

BONVOLU RIDETI . . .

"Ĉu vi scias, kiom da kokritoj estas en ĉi tiu urbo, ne enkalkulante vin?"

"Kion vi aludas per 'ne enkalkulante vin'?"

"Pardonu. Se vi preferas, diru al mi, kiom da kokritoj estas en la urbo, enkalkulante vin."

Enfrante en la skriboĉambron de sia edzo, la edzino trovis lin tenanta sian sekretariilon sur la genuoj. Si ekkrias: "Mi estas surprizita! "Ne", rebatas la puristo: "diru pli ĝuste 'Mi miras', ĉar surprizita estas mi."

Baletistino foje petis al G. B. Shaw, ke li ŝin . . . gravedigu. "Imagu nur", ŝi sopiris, "nia infano estus la plej perfekta en la mondo: kun mia beleco kaj via inteligenteco". Al tio Shaw respondis: "Mi volonte kunlaborus, fraŭlino, sed mia konscienco tion ne permesas, pro terura risko. Imagu nian situacion, se la infano naskiĝus kun via inteligenteco kaj mia beleco . . ."

RECENZE

"Doktoro kaj Lingvo Esperanto": Adolf Holzhaus. Eldonis Fondumo Esperanto, Helsinki, je kosto de la aŭtoro. 524 paĝoj 145 x 200 mm, pli ol 100 fotoj kaj reproduktaĵoj. Prezo 12 Us dol. plus 10% sendkosto.

Antaŭe aperis multaj libroj pri Doktoro Zamenhof. Estas malfacile kredi, ke restas tiom da materialo pri lia vivo kaj laboro, nepublikigita, ke tio povus formi ĉi tre imponan volumon. Per plurjara obstine fortostreĉa taskado la aŭtoro kolektis kontraŭ ega elspeso ĉion sciindan kaj vidindan por la plezuro kaj mensa profito de la mond vasta E-istaro.

Ĝi estas kolosa, detale dokumentita kompilo, kies plenumo atestas al la superhoma laboro de unusola viro. Ĝis nun ne aperis komparinda libro tiel fontindike kompleta kaj vastampleksa en ĉio, kio rilatas al Zamenhof kaj lia vivo-verko. Ĝi tre longe restos por bibliografoj la ĉefa trezoro konsultenda, kaj por seriozaj E-istoj tra la tero la konstanta legindaĵo pro ĝia ĝenerala intereso.

S-ro Holzhaus konsciencie sin devigis aperigis paralelajn tekstojn en la Germana, Rusa kaj Juda tie, kie li opiniis tion necesa por zorga komparado.

Unu tre valora sekcio: Lingvoscio de L. L. Zamenhof, ampleksas 186 paĝojn da densa teksto — la plej funda analizo de la afero ĝis nun aperinta; ĝi tiel restos dum jardekoj. Pritraktitaj estas la lingvoj pri kiuj Zamenhof sciis: Juda (Hebre-Germana), Hebrea, Germana, Franca, Pola, Latina, Greka, Angla, Itala, Volapuk, Aramea — Esperanto; Inter aliaj: Studo pri la vivo de Marko Zamenhof; Deveno de afiksoj; Korelativa tabelo; La Unua Libro Esperanta en la Angla lingvo (1888); Unuaj adeptoj (1887-1902) kaj Adresaroj 1887-1908); Pseudonimoj de Zamenhof, monumentoj, memortabuloj Zamenhofaj; Esperanto kaj Zamenhof stratoj; Spesmilo; la poemoj originalaj kaj tradukitaj de Zamenhof, kun ĉiuj aperlokoj presaj.

Fortike bindita, el bona papero, klarpresa, ĝi meritas vastan vendon. Ĉiu homo deziranta havi aŭtoritatan verkon de grandega amplekso rigardos ĝin kiel trezoron, kiu neniam perdos sian valoron.

LOKO LINGVEMULA

ANTAŬ OL MI FORGESOS ?

Jen subtila eraro, kiun kaŭzas naci-lingvo influo: "Mi donas ĉi tion al vi antaŭ ol mi forgesos tion fari".

Tiel parolante, oni konfuzas al neagle-lingvano per absurdajo. Li komprenus tion per: "Mi donas ĝin al vi antaŭ ol okazos al mi forgeso". Alivorte: . . . ke post la dono nepre okazos ia forgeso. Kia forgeso? Forgeso doni ĝin? Sed la senceno estas: "Mi donas ĝin al vi nun, por eviti forgeson; aŭ, por ke mi ne forgesu.

Ni komparu la ĝustan uzon; jen du frazoj:-

I will give you a key before I go out.
I will give you a key before I forget it
(t.e. forget to do so).

En la unua la senceno estas: Mi donos al vi ŝlosilon, kaj poste eliros.

En la dua la senceno estas: Mi donos al vi ŝlosilon, por ke mi ne forgesu tion fari.

Ni uzu "antaŭ ol" nur kiam temas pri efektiva aŭ intenca faro, ago.

INA RIMO AU VERSO

Ĝi finiĝas per neakcentita silabo: ekz. oro, faras. La E-a poezio estas esence ina, ĉar en E-o oni havas pli grandan kvanton da tiaj. Da viraj finaĵoj ni havas nur la apostrofitan substantivon:

Antaŭ miljar' en sankta dom'
troviĝis nokte krima hom'.

La pronomon:

La frosta nokto mordis nin;
vundita brako ĝenis min.

Prepozicion aŭ partikulon:

Certege ja mi devos je tagiĝ' ekiri hejmon re.
Mi skribis sur folio laŭ linio ĉe numero naŭ.

Dolore al ŝi mi balbutis "Adiaŭ",
samtempe kateto elkvikis "Mi-miaŭ".
Inajn rimojn ni havas abunde; ĉiun substantivon, adjektivon, verbon, particon, ĉiun derivitan adverbon (atente k.c.): mondo, mondon, mondan, -ojn, -ajn; faras, kantante, atente . . .

Milojn da versoj Kalocsay tradukis: uzante in-rimojn ĉe La Infero. Forte helpus al la provizo de viraj rimoj, se oni havus rimedon uzi prefiksojn aparte, kiel jam de longe ni uzis "for". Ekz.—
Ili iris al la domo re.

La monero kuris sur la planko dis.

Ja vere, insidas en tio certaj miskomprenbloj, tamen lerta versisto povus eviti danĝeron. Nur estu, ke lia verso estu tute klara je aŭdo, tiel ankaŭ je lego.

UNU RESPONDO (p. 237)

S-ro P. Schwerin sendis liston de fardoneblaj ekzempleroj de La Rondo kaj The A. E., de kiuj li havas ekstraĵn ekster siaj jarkolektoj. Certe li posedas ankaŭ ĉiujn nrojn de la posteaj jaroj 1966-72. Liaj ekstraĵn nroj estas de 1941 ĝis 1965. Interesatoj, dezirante kompletigi la siajn, povas lin kontakti.

Li posedas ankaŭ kvar tre utilajn verkojn pri Vortofteco en Esperanto. Jen vera amiko de la bibliografoj.

LA ELEGIO DE GRAY

Verso 6: "And all the air a solemn stillness holds". Cu "air" aŭ "stillness" estas la subjekto de tiu frazo? Kion vi opinias? Komparu kelkajn tradukojn: . . . kaj ŝvebas en l'aer' silent' solena (Auld, "Angla Antologio". . . kaj en l'aer' solenas la trankvil' (Curry, "Eklezia Revuo", 1922). . . aer' trankvila, ne blovetas vent' (Boutwood, "British E-ist", 2/27.) . . . solene trankviligas la aer' (Williams, same). . . silento sidas sur ĉiela tron' (Iddon, same). . . trankvilo sur la tuta tero estis (Gregory, same).

RECENZOTAJ

"Kun Onklo Ho", Hanoi, 1972. 400 paĝoj.

"Rakontoj el Pluraj Landoj", Fred Parker, 89 paĝoj. Eld. B.E.A. 30P.

"Al Toronto": Stellan Engholm, Tria eldono. 95 paĝoj. 12 Danaĵ kr.

ESPERANTIST TRAVELLERS

Esperantists here are among those who are availing themselves of the facilities for travel to Britain and for excursions to Europe. Those going by ship may readily find opportunities, when conversing, to inform fellow-passengers about Esperanto, a subject often introduced by the green star worn by most of us.

However, to make a lasting impression on an enquirer, one must be equipped with elementary material, e.g. the U.E.A. Yearbook, some leaflets giving a skeletal outline of the language, and an Esperanto translation of some classic. This, with your pocket dictionary, is minimal.

The several weeks of leisured life on the sea give ample scope for gaining the interest of the more thoughtful modicum of those on board, and open a field for the fervent sower, who, as Zamenhof hymned, never tires in his labor.

Arrived in Britain, and resting a while in some chosen centre, one may find in the Yearbook the addresses of local Esperantists and arrange to meet them. Visitors from other lands are especially welcome, and these meetings may lead to helpful exchange of views and experiences in our common labor. That both parties have the same mother tongue in no way detracts from the pleasure and profit derivable from such personal contacts.

Of course, meeting with foreign Esperantists does bring an added element: the rich experience of using Esperanto in its proper role and sensing with satisfaction that it really works!

Back to that Yearbook: as a directory it may bring for you happy hours with Esperanto friends otherwise unknown to you. As a means of impressing outsiders its 600 pages of well-arranged compilation witness to the world-wide range of our unique organisation. Without it, you lack one very effective means of convincing your hearer, and will find the making of contacts next to impossible. So, please, have it with you when you go abroad.

EN PORTUGALUJO

El letero de S-ro R. Rapose, Lourenco Marques, Mozambiko:—"Post 33 jaroj fine Esperanto povas esti libere instruata en Portugalio, do, ankaŭ en ĉiuj Portugalaj teritorioj. Ankaŭ estis lege stari-

ESPERANTISTAJ VOJAGONTOJ

ANKAŬ ĉi-lande E-istoj uzas la faciligojn por vojaĝi al Britujo kaj por ekskursi en Europo. Vojaĝanto per ŝipo facile trovas okazojn, dum konversacio, por informi kunvojaĝantojn pri E-o—temo, kiun ofte kondukas ekvido al verda stelo veste portata de la plimulto el ni.

Tamen, por fari daŭran impreson sur demandinton, vi devas esti ekipita per elementa materialo, ekzemple la Jarlibro de UEA, kelkaj flugfolioj donantaj skeletecan skizon pri la lingvo, kaj E-a traduko de iu klasika verko. Tio, kune kun via poŝvortaro, estas minimuma.

Kelkaj semajnoj da senzorga vivo sur la maro donas sufiĉegon da bonokazoj por interesi la pli pensemajn homojn sur la ŝipo kaj prezentas kampon por la fervora "semanto", kiu laŭ la poemo de Zamenhof, "neniam laciĝas" en sia laboro.

Jam alveninte en Britujon kaj portempe restante en ia elektita loĝloko, oni povas trovi en la Jarlibro adresojn de lokaj E-istoj kaj aranĝi kun ili rendevuon. Vizitantoj el aliaj landoj estas ĉiam bonvenaj, kaj tiuj renkontoj povas konduki al helpa interŝanĝo de vidpunktoj kaj spertoj en nia komuna laboro. Ke ambaŭ vi kaj ili samgepatralingve parolas neniel deprenas de la plezuro kaj profito haveblaj per tiuj personaj renkontoj.

Kompreneble, rendevui kun fremdaj E-istoj aldonas kroman elementon, nome, la riĉan sperton uzadi E-on laŭ ĝia propra rolo, kaj la kontentigan senton, ke en tio ĝi efektive funkcias!

Ankoraŭ pri la Jarlibro: Kiel adreslibro ĝi povas porti al vi feliĉajn horojn kun E-amikoj alie nekoneblaj por vi. Kiel ilo por impresi ne-Esperantistojn, ĝiaj 600 paĝoj da bone aranĝita kompilaĵo atestas pri la tutmonda amplekso de nia unika organizo. Sen tiu libro, al vi mankas unu tre efika rimedo por konvinki vian aŭskultanton, kaj vi trovos, ke fari kontaktojn estas preskaŭ neeble.

Tial, nepre ĝin portu kun vi, kiam vi vojaĝas eksterlande.

gita la Portugala Esperanto-Asocio kun sidejo en Lisbono, kies estraranoj estis elektitaj antaŭ kelkaj tagoj. La disvastigo de Esperanto estas jam pli facila, kaj almenaŭ la homoj ne plu timos ĝin lerni".